

Ervaringen van twee leden van de Ondersteuningsplanraad (OPR)

Ervaringen van een leerkracht

Sinds ongeveer twee jaar zit ik in de OPR. Als leerkracht ben ik in het dagelijkse leven heel druk met mijn leerlingen en alles wat er omheen hangt zoals het voeren van oudergesprekken. Ook het deelnemen aan vergaderingen en het zorgdragen voor goed onderwijs behoren tot mijn taken. Mijn blik is intens gericht op een heel klein, maar zeer belangrijk onderdeel van het samenwerkingsverband, mijn eigen groep.

Via vergaderingen krijg ik naast alle vernieuwingen ook de koers van het bestuur te horen. Echter in de OPR hoor ik nog veel meer. Het spreekt mij heel erg aan goed geïnformeerd te worden over wat de koers van het samenwerkingsverband is. Welke uitdagingen heeft het samenwerkingsverband, welke successen, hoe kijkt het samenwerkingsverband tegen het aansluiten op de ondersteuningsbehoeften van leerlingen aan en welke mogelijkheden zijn er?

Door lid te zijn van de OPR, krijg ik een breder beeld van de aangesloten partners en wat zij wel of niet kunnen betekenen. Ik heb het gevoel dat ik meer kennis haal dan dat ik mee breng, maar doordat ik als leerkracht in de OPR veel binding met de werkvloer heb, kan ik wel kritische vragen stellen. Die vragen gaan niet direct over mijn werk. Het samenwerkingsverband heeft echter een andere rol, maar ik kan wel aangeven wat belangrijk is voor leerlingen en medewerkers. Ik vind het inspirerend om te horen hoe ouders en collega's hun vak ervaren en tegen welke uitdagingen zij aanlopen.

Doordat ik via de OPR op de hoogte ben van de het reilen en zeilen van het samenwerkingsverband kan ik landelijke nieuwsberichten en gebeurtenissen op mijn school in een ander licht zetten. Het doet mij goed om behalve de intense focus op mijn groep ook de helicopterview vanuit de OPR te krijgen.

Ervaringen van een ouder

Twee jaar geleden ben ik als ouder lid geworden van de OPR. Omdat mijn kinderen niet tot de gemiddelde leerlingen behoren en af en toe wat extra's nodig hebben, vond ik het interessant om te horen welke gedachtes er schuilgaan achter de keuzes die gemaakt worden. Dat het samenwerkingsverband zo intens groot is, had ik nooit verwacht. Als ouder zit je dus ook niet in de OPR met de bedoeling om op jouw school dingen te veranderen. Wel wordt er beleid gemaakt dat ook invloed heeft op de school waar mijn kinderen op zitten.

Als je als ouder in de OPR gaat, hoef je niet direct een onderwijsachtergrond te hebben. Soms kan een hele andere achtergrond juist een meerwaarde hebben. Het is wel belangrijk dat je tijd hebt om de vergaderingen, ongeveer iedere 6 weken, bij te wonen en vooraf tijd te maken om de ingekomen stukken te lezen. Er ligt beleid en wij geven onze visie daarop en stellen ook kritische vragen. Ouders staan het meest dicht bij onze kinderen en onze inbreng doet er dus toe.

Over de samenwerking van de vele verschillende partners binnen het samenwerkingsverband ben ik erg onder de indruk. Ik heb het dan niet alleen over

basisscholen en scholen waar kinderen terecht kunnen die iets meer nodig hebben, maar ook over de partners die komen ondersteunen op de basisscholen. Hierdoor ben ik goed op de hoogte van wat er speelt. Ik vind het inspirerend om een ander geluid te horen. Op de school van mijn kinderen hoor ik heel gericht hoe het met mijn kinderen gaat, via het nieuws hoor ik geluiden over het onderwijs maar via de OPR hoor ik veel genuanceerder en gedetailleerder de grote lijn.